

La CAL presenta 500 denúncies per incomplir la llei de política lingüística

Els casos s'han recollit des que el passat gener va acabar el termini establert perquè els comerços i establiments infractors s'adaptessin a la nova normativa del 1998. Per ara, el Govern català no ha imposat cap sanció perquè al·lega que vol optar pel "diàleg" i la "negociació".

La Coordinadora d'Associacions per la Llengua Catalana (CAL) ha fet públiques 340 noves denúncies a empreses i botigues que han infringit l'apartat de retolació i informació pública de la llei de política lingüística del 1998. Així mateix, Pere Cardús, coportaveu de la CAL, ha denunciat la passivitat i la inoperància de les administracions públiques catalanes i la insuficiència de la legislació lingüística actual, que, tot i emparar-ho, encara no ha imposat cap multa. El 9 de gener passat, un dia després que finalitzés la moratòria de cinc anys fixada perquè els comerços i establiments poguessin adaptar-se a la nova llei de política lingüística, la CAL ja va presentar les primeres denúncies al Departament de Treball, Indústria, Comerç i Turisme. I a dia d'avui, ja en són quasi 500, sense tenir presents les que la Plataforma per la Llengua i Òmnium Cultural vehiculen pel seu compte.

Però des d'aleshores no hi ha hagut cap multa, malgrat que la normativa aprovada pel Parlament de Catalunya preveu per a les infraccions penes de 300 a 3.000 euros. El mateix director general de Política Lingüística, Jordi Roigé, ha reconegut que encara no s'ha imposat cap sanció perquè es vol optar per la via del "diàleg" i que prefereix la "negociació". Tanmateix, Roigé admet que en els últims cinc anys la retolació en català ha disminuït, especialment en els nous establiments regentats per immigrants. El també coportaveu de la CAL Jordi Estadella va afirmar el passat

Carrefour és una de les empreses denunciades per incomplir la llei de política lingüística que, en teoria, obliga a redactar en català els cartells informatius.

gener que les entitats que integren la Coordinadora consideren que la llei està "farcida d'ambigüitats i renúncies" i que és més una declaració d'intencions que no una legislació operativa, atès que l'article 32.3 de la llei 1/1998 només preveu que la senyalització, els cartells d'informació i els documents d'oferta de serveis per als consumidors "han de ser redactats, almenys, en català".

Com a exemple de les vexacions que els catalanoparlants han de patir per parlar la seva llengua en el seu país, la CAL ha volgut exposar les experiències personals de tres testimonis que han vist vulnerats els seus drets lingüístics. El cas més greu és el de la mestra Helena Bosch, que ha denunciat el Centre Català Comercial, una escola concertada i especialitzada en cicles formatius superiors, per acomiadar-la únicament per-

què impartia les classes en català. Un altre és el de l'actor i director Joel Joan, que va ser expulsat del restaurant italià Corsablanca de Barcelona perquè es negava a respondre en castellà al cambrer. I l'altre cas és el que va narrar l'escriptor Víctor Alexandre sobre una mestra d'una escola del barri de Sarrià que, per fer entendre als seus alumnes què representa Catalunya per a Espanya, va agafar un guix i el va trepitjar fins a esmicolar-lo. Alexandre ha posat de manifest que, malgrat que hi ha un lleuger augment del coneixement del català, l'ús tendeix a un cert retrocés i el que assegura la supervivència d'una llengua no és que els possibles parlants la coneguin, sinó que l'emprin en la seva vida quotidiana.

Tais Dalmau